

USCA POST

ORGAAN VAN DE STUDIEGROEP USA-CANADA. OPGERICHT 10 JAN. 1970

Red. A. van Hulst
Archipel 41-08
8224 HS LELYSTAD

Maart 1982

Nummer 10

(WAT IS NU EIGENLIJK 'COIL WASTE' ?)

Time is money. Deze ijzeren wet geldt ook bij zaken zoals de verkoop van postzegels en het opplakken daarvan op de uitgaande post. In de USA leidde dit zo rond 1906 tot het op de markt brengen van 'vending machines', apparaten voor de afgifte van postzegels aan de loketten en uit automaten, en van 'affixing machines' voor het snel opplakken van postzegels. De eerste zijn nog volop in gebruik, de laatste zijn zo goed als verdwenen sinds de frankeermachines (de 'metered postage', ook wel 'meterpost' of 'meter cancellation' genoemd) hun intrede deden.

In de genoemde apparaten werden zegels op rollen (coils) gebruikt. In het begin knutselden de fabrikanten van de apparaten die rollen zelf in elkaar uit vellen ongetande zegels, die de Post speciaal voor dit doel verkrijgbaar stelde. Voor de separatie van de zegels had ieder een eigen systeem en zo zijn er heel wat particuliere tandingen ontstaan. Zulke tandingen zijn altijd aan slechts twee zijden van de zegel te vinden, de beide andere zijn ongetand. Zie hierover ook ons Vade-

mecum bij 'Vending and Affixing Machines'. Later, in 1908, begon de Post zelf zegels op rollen uit te geven. De fabricage van die rollen was echter een tijdrovend en dus duur karwei. Men zocht naar een betere methode en die werd in 1915 gevonden door een werktuigkundige van het Bureau of Engraving & Printing, Benjamin Stickney. Hij bedacht een sneldrukkende rotatiepers, die sindsdien naar hem wordt genoemd.

Deze pers wordt gevoed met papier van grote rollen, dat in een onafgebroken baan over draaiende drukcilinders loopt. De drukplaat is zodanig rondgebogen dat hij precies om de cilinder past. Het rondbuigen van de plaat is er de oorzaak van dat het beeldvlak op de ermee gedrukte zegels wat groter is dan bij de overeenkomstige zegels, die op de vlakke pers zijn gedrukt.

Om de bedrukte papierbanen tot rollen te verwerken moeten zij in één richting worden geperforeerd, en in de haaks daarop staande richting in strips worden gesneden. Dit laatste kan in verband met de structuur van het papier het best gebeuren in de lengterichting van de papierbaan. Hiermee rekening houdend ontwierp men een nieuwe lay-out van de zegelbeelden op de drukplaat.

Voor de 'sidewise', dus met de zijkanten samenhangende, verticaal getande, rolzegels werd het een plaat van 17 rijen van 10 beelden (figuur A), voor de 'endwise', dus verticaal samenhangende, horizontaal getande rolzegels een plaat van 15 rijen van 10 (fig. B). Maar net als de gewone vlakke pers drukte de Stickney pers op vochtig papier, en het euvel van het krimpen van dat papier als het na te zijn bedrukt opdroogde trad dus nog steeds op. De gevolgen daarvan waren zelfs nog erger dan bij de vlakgedrukte vellen. Van

de laatstbedoelde vellen van 400 zegels werden namelijk alleen rollen verticaal samenhangende zegels gesneden. Daarbij leverden de buitenste rijen, waar de krimp het sterkst optrad, meestal alleen uitschot op. Immers, de strips moesten precies op maat zijn voor gebruik in de apparaten. Bij de nieuwe rotatiedrukken werden ook de horizontaal samenhangende rollen verticaal gesneden, zodat de hoeveelheid uitschot des te groter werd. Dit uitschot werd aanvankelijk vernietigd, maar in het begin van 1919 ging men het uit zuinigheid verwerken tot vellen vierzijdig geperforeerde zegels. Deze gingen samen met de normale vellen en rollen naar de postkantoren voor de loketverkoop.

De elf op die manier tussen 1919 'en 1924 in omloop gebrachte uitgiften hebben hun ontstaan dus te danken aan de boven omschreven problemen bij de aanmaak van rolzegels. In de Scott Catalogus worden ze coil waste stamps genoemd. 'Waste' = uitschot, afval.

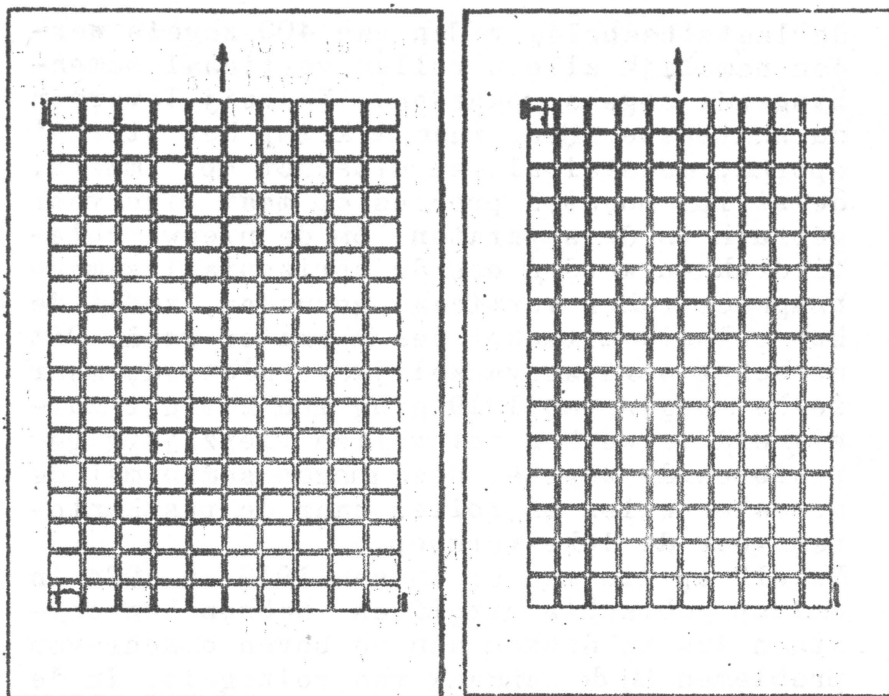
Nemen we de tanding als maatstaf dan kunnen we twee groepen onderscheiden:

1. Tanding 11 x 10

<u>Sc.</u>		<u>BEELD</u>	<u>DATUM</u>
538	1 ¢	Washington	14. 6.1919
539	2 ¢	Washington Type II	14. 6.1919
540	2 ¢	Washington Type III	14. 6.1919
541	3 ¢	Washington Type II	14. 6.1919
578	1 ¢	Franklin	19.10.1923
579	2 ¢	Washington	28. 2.1923

2. Tanding 11

545	1 ¢	Washington	mei 1923
546	2 ¢	Washington Type III	mei 1923
594	1 ¢	Franklin	mei 1924
595	2 ¢	Washington Type I	28. 2.1923
596	1 ¢	Franklin	1923

A
Sidewise coils
17x10 beelden

B
Endwise coils
15x10 beelden

Lengterichting
papierbaan en
richting
versnijding
in strips

←————→
Richting
perforatie

In de tot groep 1 behorende zegels was op de normale manier de tanding 10 verticaal reeds aangebracht vòòr ze ongeschikt werden bevonden om tot rollen te worden versneden. Om ze toch geschikt te maken voor de verkoop bracht men er horizontaal de tanding 11 in aan met de perforeermachine, die anders alleen werd gebruikt voor op de vlakke persen gedrukte vellen.

De zegels van groep 2 werden voor verwerking tot rollen al afgekeurd nog vòòr ze waren geperforeerd. Men bracht er, ook alweer met de 'vlakke pers-perforeermachine' horizontaal én verticaal de tanding 11 in aan. De groep 2 is zeldzamer dan de groep 1.

Sc. 596 is in zoverre nog een bijzonderheid dat het de enige 'endwise coil' is, die in een gewone velzegel werd veranderd. Meestal is er de Bureau-Precancel 'Kansas City, Mo' op te vinden. Scott zet dit zegeltje, postfris, op 12.000 dollar. Gauw nakijken of het tussen uw doubletten ligt te slapen!

Het in omloop brengen van de 'coil waste'-zegels gaf al heel spoedig aanleiding tot vervalsingen en zwendel endaarom besloot de Regering in 1924, zulke zegels niet meer te vervaardigen.

Agé

(NIEUW PLAATNUMMERSYSTEEM VOOR US-ZEGELS)

De Amerikaanse Postdienst voerde op 1 januari 1981 een nieuw systeem in voor het nummeren van de drukplaten voor hun postzegels. Behalve wanneer er meer dan vier verschillende zegelbeelden in een vel voorkomen bestaat in het nieuwe systeem een plaatblok uit 4 zegels, ongeacht op welke pers en met hoeveel soorten inkt de zegels zijn gedrukt. In het nieuwe systeem kunnen ook de offset-plaatnummers, die tot nu toe bij de produc-

tie werden weggesneden, op de velrand blijven staan. Verder is het nu mogelijk plaatnummers op velletjes in boekjes mee te drukken en, met tussenliggende afstanden, ook op rolzegels.

De traditionele nummering met 5 cijfers, die het Bureau of Engraving & Printing gebruikte om de drukplaten en -cilinders te controleren, doet nu alleen nog dienst voor de financiële administratie. Na 1 januari 1981 zijn op de velranden geen getallen van vijf cijfers meer afgedrukt, behalve bij uitgiften die al vóór 1 november 1980 in productie waren gegeven. Het register van de 5-cijfernummers blijft voor verwijzingsdoeleinden verkrijgbaar voor filatelisten en uitgevers.

De 'Afdeling Postzegels' van de Postdienst, die het nieuwe systeem in samenwerking met het Bureau of Engraving & Printing ontwierp, streefde naar een logische en consequente nummering, en het beoogde tevens het verzamelen van plaatblokken minder kostbaar te maken. In het nieuwe systeem kost een zeskleurig rasterdiepdruk-plaatblok volgens het huidige tarief 80 ¢ in plaats van \$ 2.40.

Bij in offset gedrukte vellen blijven de plaatnummers, die de gebruikte kleuren aangeven, op de velrand staan in plaats van verwijderd te worden. Voor het eerst krijgt de verzamelaar zo een volledig inzicht in het verloop van het drukproces bij zegels, die in de gecombineerde offset/intagliodruk zijn uitgevoerd.

Ook al voor het eerst is het nu mogelijk om vast te stellen welke intaglioplaten zijn gebruikt voor het drukken van boekjes en rolzegels.

De Postdienst vond dat een nieuw nummeringssysteem pas logisch kon zijn als het voor alle

zegels in alle formaten kon worden toegepast. Daarom werd niet aan oplossingen gedacht die alleen voor velzegels bruikbaar waren, zoals het naast elkaar afdrukken van plaatnummers met vijf cijfers op de velranden of langs de hoeken. In het nieuwe systeem kan voorts, met het oog op de stijgende papierkosten, de velrand naar believen worden versmald.

"Iedereen, behalve verzamelaars van plaatblokken en andere velrandtekens, gooit de randen weg. De randen van miljoenen vellen leveren samen een heleboel papier op en wij moeten goed beseffen wat dat kost", zei een zegsman van de Afdeling Postzegels. "Alleen al het praten over plaatnummers op velzegels maakte dat wij in de toekomst de mogelijkheid wilden hebben, de randen tot een minimum te beperken. Het naast elkaar of rond de hoeken van de vellen afdrukken van nummers zou ons aan velrand meer kunnen gaan kosten dan wij ons kunnen veroorloven."

Het U.S. Postal Service Plaatnummer Systeem

In het verleden gaven de plaatnummers, voorzover ze aan de dag traden, alleen maar een boekhoudkundige volgorde weer. Uit de beschouwing van een vel nieuwe zegels kon niet worden opgemaakt hoe dat vel paste in de fabricagevolgorde van de uitgifte.

Het nr. 39329 bijvoorbeeld, dat in rood op de velrand staat van de Gebrandschilderd Raam-Kerstzegel 1980 (Sc.1842), vertelt de verzamelaar heel weinig. Het legt het nummer vast van de cilindrische drukplaat waarmee de rode inkt is afgedrukt en het geeft tevens aan dat er 39328 nummers zijn gegeven aan vroegere cilinders of vlakke drukplaten. De andere uit 5 cijfers bestaande nummers op de velrand tonen aan, dat de rode plaat deel uitmaakte van een stel van zes, met de nummers 39332

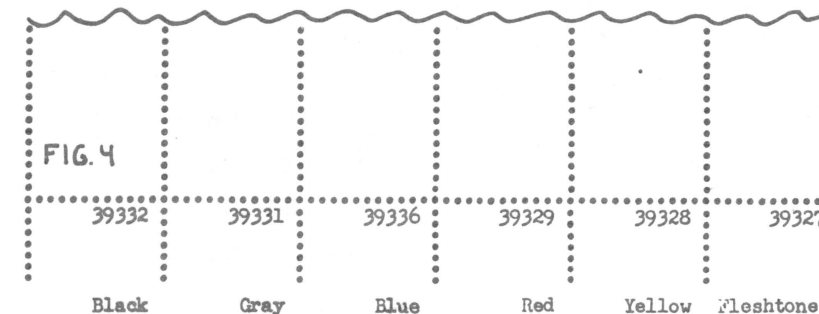
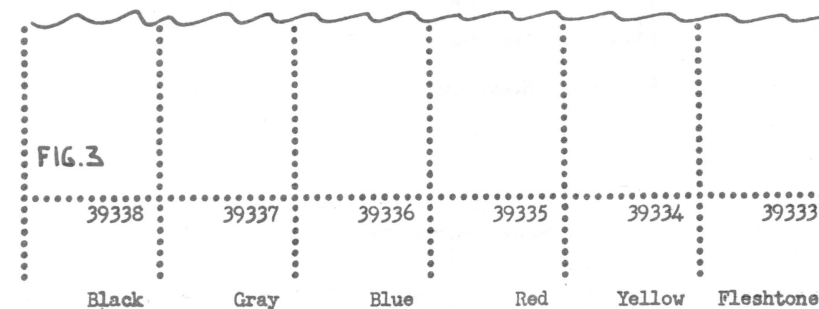
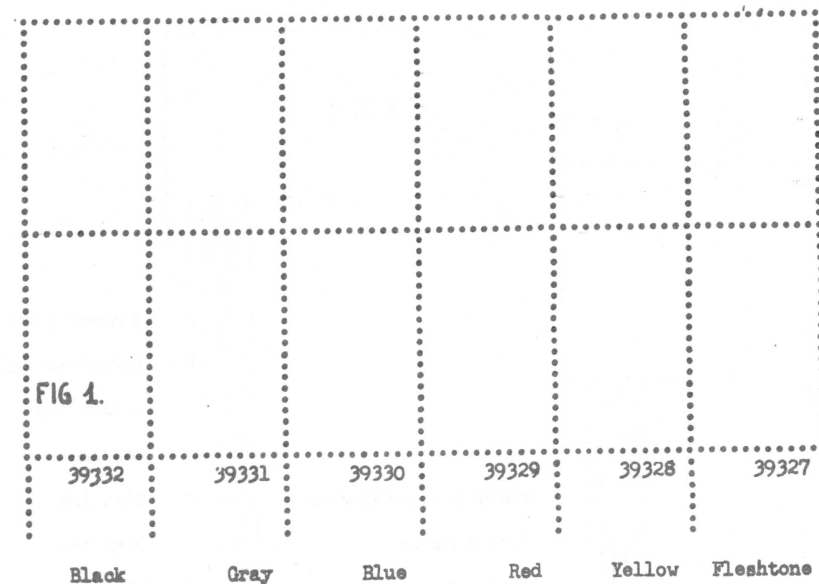
voor zwart tot 39327 voor vleeskleur. Maar op een later tijdstip kan niet zonder nader onderzoek worden geconstateerd dat dit stel platen er één was van de twee, die voor het drukken van de Kerstzegel 1980 werden vervaardigd, noch dat het vel in kwestie door de eerste set werd gedrukt. Figuur 1 toont een plaatblok van dit vel.

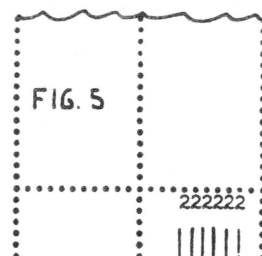
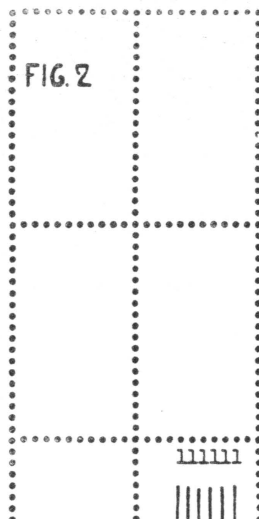
Aangezien dit plaatblok is gedrukt door de eerste set platen, staat nu vast dat:

Plaat 39332 is de zwarte	) plaat nummer 1 van deze uitgifte.
" 39331 " " grijze	
" 39330 " " blauwe	
" 39329 " " rode	
" 39328 " " gele	
" 39327 " " vleeskleur	

We kunnen dus elke plaat het nummer 1 geven en de zes plaatnummers tezamen als de cijfergroep llllll op de velrand afdrukken naast één enkele zegel. Dit levert een plaatblok van 4 op, zoals is afgebeeld in figuur 2.

Het is niet veel verzamelaars ontgaan, dat voor de meeste in rasterdiepdruk gedrukte zegels van de laatste jaren slechts één set platen is gebruikt, zelfs als er twee waren aangemaakt. Dat komt omdat het Bureau of Engraving & Printing een methode heeft gevonden om de platen tijdens de drukgang bij te polijsten. Toch zijn er voor grote oplagen zoals bij de Kerstzegels twee stellen platen nodig. Deze kunnen zowel in hun geheel als per afzonderlijke plaat worden uitgewisseld. Vervanging van de hele set leverde bij onze Kerstzegel het plaatblok op uit figuur 3. Zou één van de platen onherstelbaar zijn beschadigd, bijvoorbeeld nr.39330, dan had men deze ene plaat kunnen vervangen door plaat 39336. Figuur 4 toont het nieuwe plaatblok.

222222

Numbers printed with:

Fleshtone ink

Yellow ink

Red ink

Blue ink

Gray ink

Black ink

Numbers printed with:

Fleshtone ink

Yellow ink

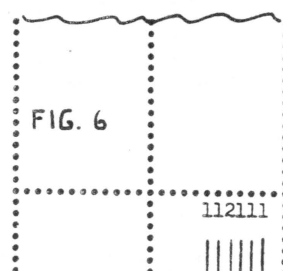
Red ink

Blue ink

Gray ink

Black ink

111111

112111

Numbers printed with:

Fleshtone ink

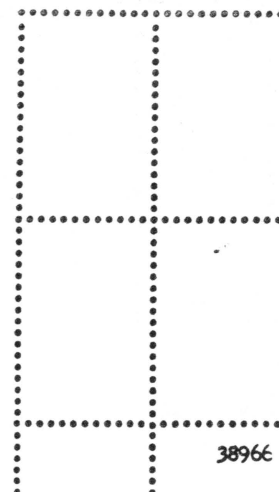
Yellow ink

Red ink

Blue ink

Gray ink

Black ink

1st Pair of Plates -
Old System. One
press revolution
produces two plate
numbers.

FIG. 7

38966

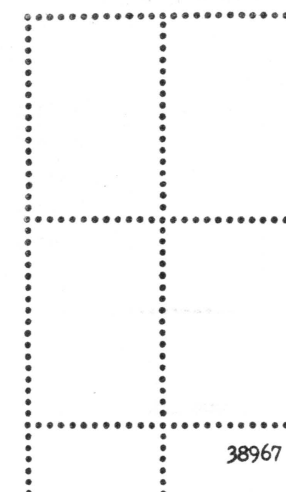

Brown ink

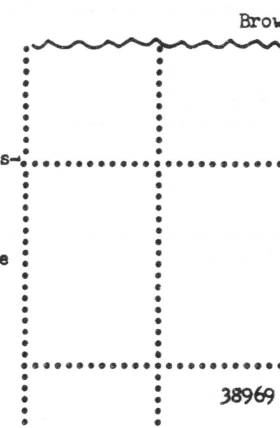
2nd Pair of Plates -
Old System. One
press revolution
produces two plate
numbers.

FIG. 8

38968

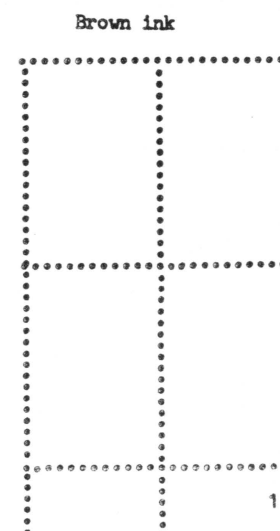

38967

Brown ink

38969

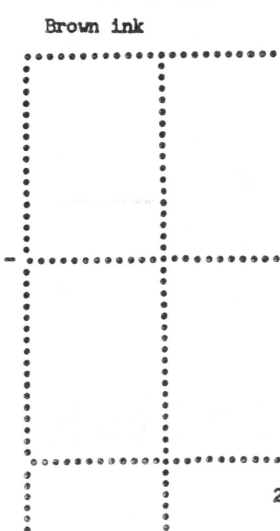

Brown ink

Brown ink

1st Pair of Plates -
New System. One
press revolution
produces two plate
numbers.

FIG. 9

Brown ink

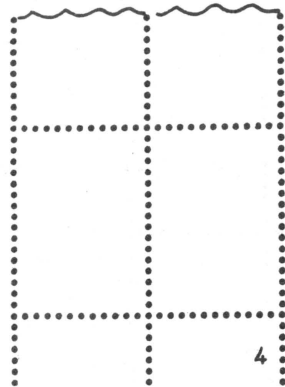
Brown ink

2nd Pair of Plates -
New System. One
press revolution
produces two plate
numbers.

FIG. 10

Brown ink

Brown ink

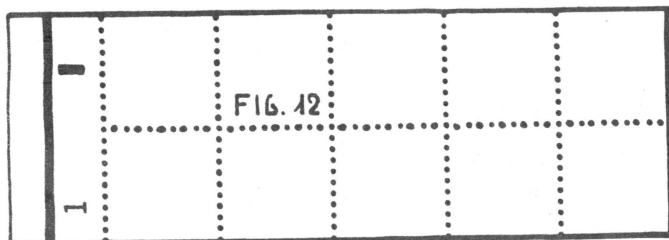

FIG. 12

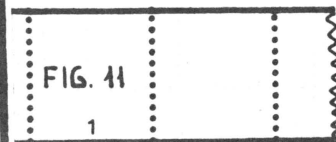
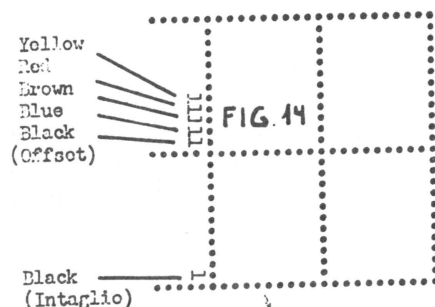

FIG. 11

Helen Keller/Anne Sullivan

Wright Brothers Airmail Issue

In het nieuwe systeem zou bij uitwisseling van de hele set de cijfergroep 111111 plaats maken voor de cijfergroep 222222, zoals te zien is in figuur 5.

En bij vervanging van alleen de beschadigde blauwe plaat komt er een blauwe 2 op de plaats van de blauwe 1, zodat het plaatnummer 112111 ontstaat. Zie figuur 6.

Rasterdiepdrukzegels worden ook gedrukt op de achtkleuren "gravure/intaglio"-pers, die rasterdiepdruk en diepdruk van gegraveerde platen combineert. Deze pers kan 5 kleuren raster- en 3 kleuren intaglio-diepdruk afdrukken. Tijdens het drukken van rasterdiepdruk-zegels "beweegt" de groep van maximaal 5 plaatnummers van elk 5 cijfers langs de velrand (zg. "floating plate numbers"). Als gevolg daarvan staan de 5 nummers op de vellen soms in de juiste volgorde en soms niet.

Bij het nieuwe systeem zijn de plaatnummers van 5 cijfers vervangen door nummers van één cijfer. En net als bij de reeds beschreven 6-kleuren rasterdiepdrukpers worden die één-cijferige nummers in één groep afgedrukt naast één en dezelfde zegel.

Deze verandering, die plaatblokken van 4 garandeert zolang er niet meer dan vier verschillende zegelbeelden in het vel voorkomen, heeft geen invloed op het floating karakter van deze pers. De plaatnummers van één cijfer "bewegen", net als vroeger die van 5 cijfers.

Het Bureau of Engraving and Printing heeft vier soorten intaglio-persen in gebruik.

Eénkleurige intaglio-zegels in vellen, op rollen en in boekjes worden gedrukt op de monochrome intagliopersen, die worden gevoed met een doorlopende papierbaan. Op deze persen worden de drukplaten paarsgewijze gemonteerd

en elk van de beide platen krijgt een eigen nummer. Eén enkele omwenteling van de pers drukt zodoende beide plaatnummers af.

De Albert Einsteinzegel van 1979, Sc. 1774, werd op een van deze persen gedrukt, en er werden 2 paar platen gebruikt. Elke omwenteling van deze pers leverde twee plaatblokken op, met de nummers 38966 en 38967, zoals afgebeeld in figuur 7.

De platen van het tweede paar waren genummerd 38968 en 38969. Hiervan produceerde de pers bij elke omwenteling twee plaatblokken zoals afgebeeld in figuur 8.

Het nieuwe systeem geeft de intaglio platen nummers van één cijfer. Als de Einsteinzegel in het nieuwe stelsel was gedrukt had het eerste paar de nrs. 1 en 2 gekregen en waren de in figuur 9 afgedrukte plaatblokken ontstaan. Het tweede paar zou zijn genummerd 3 en 4, met plaatblokken als in figuur 10.

Het nieuwe systeem garandeert dat alle platen voor een bepaalde uitgifte opeenvolgende nummers krijgen, zowel bij de gelegenheids- als bij de gebruiks-uitgiften.

De platen voor de Einsteinzegel kregen toevallig opeenvolgende nummers, maar het tweede paar had evengoed bijvoorbeeld de nummers 38975 en 38976 kunnen krijgen.

Opeenvolgende nummering was tot dusver zo goed als onmogelijk bij de gebruiksuitgiften, waarvoor de platen met tussenpozen van maanden en soms jaren worden vervaardigd.

Men verwacht dat de methode van opeenvolgende nummering goed zal aanslaan bij de verzamelaars. Bij het zien van een éénkleurig intaglio plaatblok met het nummer 3 weet de verzamelaar voortaan ogenblikkelijk, dat er minstens 2 stellen platen werden gebruikt en

dat de nummers van de andere platen 1, 2 en 4 moeten zijn. Opeenvolgende nummers dragen ook bij tot een aantrekkelijker presentatie van de plaatblokken, in albums, op tentoonstellingen enzovoorts.

De intagliopersen voor één kleur zijn op grote schaal gebruikt voor de aanmaak van rolzegels en boekjes. De platen hiervoor kregen de gebruikelijke nummers van 5 cijfers. Deze nummers werden echter afgedrukt op de randen van de papierbaan, en die werden afgesneden en weggegooid bij de verwerking van de bedrukte papierbanen tot rolzegels en boekjes.

Meerkleurige rolzegels en boekjes, zoals de Fort McHenry Vlag-uitgiften Sc. 1618C resp. 1598a, worden op doorlopende papierbanen gedrukt door de driekleuren intaglio-pers. In plaats van een aantal verschillende drukplaten gebruikt deze nieuwere pers één enkele cilindervormige plaat, "sleeve" (= mouw, huls) genoemd. Vroeger gaf men elke "sleeve" een plaatnummer van 5 cijfers, maar ook dat werd op de rand gedrukt, afgesneden en weggegooid. In het nieuwe systeem worden nummers van één cijfer afgedrukt, en wel bij éénkleurige rollen bij elke 24e zegel, bij meerkleurige rollen bij elke 52e zegel. De positie van het plaatnummer op de rolzegel is aangegeven op figuur 11.

In de boekjes worden de plaatnummers afgedrukt op de tab, waarmee de velletjes vastzitten aan de omslag. De positie ervan zal dezelfde zijn voor alle boekjes-velletjes. Op de pers voor één kleur worden bij elke omwenteling 2 plaatnummers afgedrukt, maar op meerkleurige boekjes zal het cijfer 2 pas verschijnen als de eerste "sleeve" is vervangen door de tweede. Figuur 12 toont een velletje

uit het "Windmolens" boekje Scott 1742a met klein-formaat zegels.

De reeds beschreven 8-kleuren "gravure/intaglio"-pers is gebruikt voor de productie van meerkleurige intaglio vel-zegels, zoals de Fort McHenry Vlag-zegel Sc.1597. Evenals de rasterdiepdruk-plaatnummers zullen ook de intaglio-plaatnummers in het nieuwe systeem "floating" zijn, dus geen vaste plaats hebben.

De 3-kleuren intaglio pers, die gevoed wordt met vellen papier en niet met een doorlopende papierbaan, is het vierde type intagliopers dat bij het Bureau of Engraving & Printing in gebruik is. Deze pers werd gebruikt voor talloze postzegels in vellen, uiteenlopend van de geheel intaglio gedrukte Dolly Madisonzegel Sc.1822 tot de gelegenheidszegels in intaglio/offset combinatiedruk zoals die ter ere van Helen Keller en Anne Sullivan, Scott 1824.

Deze pers gebruikt drukplaten in sets van 4 en produceert bij elke omwenteling 4 plaatnummers. In het nieuwe systeem krijgen de 4 platen van de eerste set de nrs. 1 t/m 4, en die van de 2e set 5 t/m 8. De nummering is ook hier steeds aansluitend en de plaatblokken zien er precies zo uit als die, welke in het voorgaande reeds zijn beschreven.

Voor de fabricage van zegels zoals de Keller/Sullivan-uitgifte zijn twee persen nodig. De eerste is een offsetpers, die tot en met 6 kleuren kan drukken. De tweede is de zojuist beschreven driekleuren intaglio pers voor vellen.

Men voert de in offset bedrukte vellen door de intaglio pers om er het gegraveerde cachet aan te geven, dat de in deze combinatie-druk vervaardigde zegels zo aantrekkelijk

maakt.

Het nieuwe systeem maakt het voor het eerst mogelijk, in de plaatblokken ook de offset-plaatnummers op te nemen. Deze worden dus niet meer, zoals traditioneel de oude vijf-cijfer nummers, afgesneden en weggegooid.

Tot dusver kregen plaatblokken van combinatie-druk-uitgiften altijd alleen het intaglio nummer van 5 cijfers. Door het ontbreken van de offset-plaatnummers was het niet mogelijk de drukgang in het combinatieprocédé uit de velrandtekens te reconstrueren. Het nieuwe systeem verhelpt dit euvel, tenzij er méér dan 4 ontwerpen in één vel voorkomen.

Een samengesteld offset/intaglio plaatnummer wordt afgedrukt op de rand van blokken van 4. De offsetnummers van één cijfer (voor elke gebruikte kleur) worden samen naast één zegel geplaatst, en het intagliomnummer, eveneens van één cijfer, komt naast de aangrenzende zegel. Het samengestelde nummer (offset + intaglio) staat in alle kwadranten in dezelfde volgorde.

Indien de Keller/Sullivan-zegel en de Gebr. Wright luchtpostzegels Scott C 91-92 op de nieuwe manier waren genummerd, zouden de plaatblokken er hebben uitgezien als in de figuren 13 en 14. Deze blokken zouden dan afkomstig zijn van de eerste set offsetplaten, met een overdruk van de intaglio plaat nr. 1. Aangezien de driekleuren intagliopers voor vellen werkt met sets van 4 platen zou één omwenteling ook plaatblokken hebben opgeleverd met de nummers 11111-2, 11111-3 en 11111-4. Bij inzet van een tweede set intaglioplaten worden de laatste cijfers resp. 5, 6, 7 en 8. Inzet van een tweede set offsetplaten leidt tot 22222 in plaats van 11111. Men verwacht dat het opnemen van de offsetnummers in de combinatiedruk plaatblokken de

verzamelaars niet méér gaat kosten. Offset-drukplaten gaan heel lang mee en één set is voldoende voor een hele uitgifte, behalve in de zeldzame gevallen waarin platen per ongeluk worden beschadigd.

- o -

Het vorenstaande is een weergave van Philatelic Release nr. 82 uit "News" van de U.S. Postal Service. Vrij vertaald door Herman Winterberg.

(ZO MAAR EEN ZEGELTJE)

De 4 en 8 ¢ Washington Bluish Paper 1909
Scott 360 en 363

De rond 1909 op blauwachtig papier (dat overigens eerder grijs dan blauw is) gedrukte zegels zijn geen van alle goedkoop te noemen, maar de Sc.360 en 363 lopen er wel een héél stuk uit. Postfris "doen" ze in de Catalogus 13.500 en 14.000 dollar, een notering voor "gebruikt" ontbreekt. De bedragen zijn nog cursief gedrukt ook, wat wil zeggen dat er onvoldoende informatie is voor een juiste waardeschatting omdat de zegels niet recentelijk verhandeld werden. Ze moeten dus wel bijzonder schaars zijn. Wat is er nu eigenlijk aan de hand geweest met die twee "raketten"? Wij lazen het antwoord in "Nassau Street, a quarter century of stamp dealing" van de bekende publicist en postzegelhandelaar Herman Herst Jr. (Cat. nr. F 10 E 4 uit de Bonds-bibliotheek in Arnhem, gaarne aanbevolen!).

Het Postdepartement maakte het gebruik van het experimentele "bluish paper" destijds niet uitdrukkelijk bekend. De vellen werden op de gebruikelijke manier naar de postkantoren gezonden, voor verkoop aan de loketten. Toen het postkantoor Saginaw in Michigan een zending 13 ¢ zegels ontving ontdekte het de

afwijkende kleur van het papier en het redde de zegels voor de filatelie. Vele van de bewaard gebleven exemplaren hebben dan ook het stempel van Saginaw.

Weldra doken elders andere waarden op bluish paper op, en het duurde niet lang of ze waren van alle waarden gevonden behalve van de 4 ¢ en de 8 ¢.

Een bekende verzamelaar in Philadelphia, Joseph Steinmetz, wilde wel graag die ontbrekende zegels in handen krijgen, als ze tenminste waren uitgegeven. Voor de beantwoording van die vraag wendde hij zich tot de 3^e Assistent Postmaster General, Arthur Travers, die onder Postmaster General Hitchcock verantwoordelijk was voor de uitgifte ende distributie van de US-postzegels, en met wie hij goed bevriend was. Travers bevestigde hem, dat de beide waarden inderdaad ook op blauw papier waren gedrukt, maar niet waren uitgegeven. De vellen lagen in de kluizen.

De beide heren kwamen tot een deal. Travers zorgde ervoor, dat op een afgesproken tijdstip op een bepaald postkantoor in Washington DC een "blauw" vel van beide waarden bovenop de aan het loket aanwezige stapel normale vellen werd gelegd. Steinmetz kwam precies op tijd en hij kocht de beide vellen voor 12 dollar.

Terug in Philadelphia begon hij eerst zelf zijn zegels tegen goede prijzen te verkopen, maar al spoedig droeg hij die taak op aan de Philadelphia Stamp Company, die een advertentie plaatste in Mekeel's Weekly Stamp News.

Een andere handelaar in Philadelphia kreeg toen achterdocht. Hij wendde zich tot het Departement met het verzoek hem 4¢ en 8¢ blue papers te verkopen. Men liet hem weten dat die niet verkrijgbaar waren en dat ze nooit

in omloop waren gebracht. Van beide waarden bevond zich één vel in de kluis!

De handelaar bleef twijfelen en hij drong aan op een onderzoek. En met succes. Daarbij viel de verdenking onmiddellijk op Travers, toen men diens telefoonrekening controleerde, en daarop vele gesprekken met Steinmetz aantrof van vlak vòòr de aanbidding van de bewuste zegels. De federale politie legde beslag op de bij Steinmetz en bij de Philadelphia Stamp Company nog aanwezige zegels. Travers werd aangeklaagd en vervolgens van zijn post ontheven. Samen met hem werd ook Steinmetz vervolgd. Omdat men vond dat Travers met zijn ontslag al voldoende was gestraft liet men die zaak op zijn beloop. Kort daarop stierf de beklaagde trouwens. Steinmetz' zaak werd herhaaldelijk uitgesteld maar tenslotte werd hij toch veroordeeld. Door voorspraak bij President Taft bleef het arrest weliswaar gehandhaafd, maar behoefde de straf niet te worden voltrokken. Steinmetz werd latèr één van de grote pioniers van de aerofilatelie. Hij stierf als een algemeen geacht man rond 1930.

Wie zal zeggen voor welke bedragen deze legendarische zegeltjes zullen weggaan, als ze ooit nog eens worden geveild? Misschien òòk wel voor een miljoen dollar, net als de onlangs in Genève geveilde 'Virginia Blueboy', de op blauw papier gedrukte postmaster provisional van Alexandria, Virginia, Sc. 1X2!

---oooOooo---

Agé

"NEDERLAND-U.S.A. - 200 JAAR VRIENDSCHAP"
POSTZEGEL EXPOSITIE IN CAPELLE a.d. IJssel

25 VERSCHILLENDE INZENDINGEN. ZIE STICKER

ZIEN WIJ U OOK VAN 20-25 APRIL 1982?

---oooOooo---